

1980களின் பின் எம் தசேவிடதுலபைப் போராட்டத்தின் பல்வற்றோ நிகழ்வுகளுடன் 2 லட்சத்திற்கு மறேபட்ட தமிழ் மக்கள் பல்வற்றோ மறேகு நாட்களில் புலம்பெயர்ந்துள்ளனர். இதவிட 1 லட்சத்திற்கு மறேபட்ட தமிழ் மக்கள் இந்தியாவில் புலம்பெயர்ந்துள்ளனர். மறேகு நாட்களில் புலம்பெயர்ந்தோர்களில் 80 வீ தமானோர் யாழ்குடாநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் மத்திய மற்றும் மறேதட்டு வர்க்கப் பிரிவினராகவுள்ளனர். மறேகு நாட்களில் புலம்பெயர்ந்தோரில் 98 வீ தமானோர் பொருளாதார அகதியாகவோ புலம்பெயர்ந்தவர்கள். இன்று மறேகு நாட்களில் இருந்து திரும்பிச் செல்லல் என்பது 5வீ தம் அல்லது 10வீ தமாக மட்டுமே இருக்கும்.

அந்நிலையில் எம்மவர்கள் மறேகு நாட்களில் கைக்கொள்ளும் கலாச்சாரப்பணைல்; என்பது பல கலேக குரியவையாக உள்ளது. எம் நாட்டில் பிற்போக்கு நிலப்பிரபுத்துவ கலாச்சாரப் பழக்க வழக்கத்துடன் ஒன்றிப்போன பார்ப்பன திணிப்புக் கலாச்சாரம் இணைந்து இங்கு அர்த்தம் அற்ற பல கலேக கத்துகளை கலாச்சாரத்தின் பெயரால் நிகழ்த்துப்படுகின்றது. கலாச்சாரம் என்ற பெயரால் பணைகள் மீ தான அடக்கு முறையும், கலாச்சாரம் என்ற பெயரால் பணைகளை இறக்க கட்டிப்போடும் முயற்சிகளையும் காணக் கடியதாகவுள்ளது. நாம் புலம்பெயர்ந்துள்ள நாட்கள் முதலாளித்துவ நாட்களாக இருந்த போதும் இடது சாரிகளின் போராட்டத்தினால் மக்கள் சில பல சலுகைகளைப் பெற்றுள்ளனர். தற்போது ஏகாதிபத்தியமாக வளர்ச்சி அடந்த நாட்களின் மக்கள் மத்தியில் ஏகாதிபத்தியக் கலாச்சாரம் புரையோடிப்போயுள்ளது.

இந்நாட்களுக்கு காலடி எடுத்து வைத்த, பின்தங்கிய சமீக பொருளாதார கலாச்சாரம், கொண்ட எம்மக்களை இச்சமீக அமைப்புகள் ஒருகணம் திகைக்க வைத்து விடுகிறது. இங்கு வந்த எம்மவர்கள் இச்சமீகத்தின் முற்போக்கான அம்சங்களை கற்றுக் கொள்வதற்கு பதில் தாங்களே சமீகம் பற்றி ஒரு கொச்சைத்தனமான பார்வையை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

தமிழ்; கலாச்சாரம் என்றால் என்ன? இக்களேவியை ஒரு தமிழரிடம் கேட்பின் விழியைப் பிதுக்கியபடி அப்படி ஒன்று உண்டா என கேட்பார். அதவேளை கலாச்சாரம் என்ற பெயரால் பல கலேக கத்துகளை தமிழர்கள் நடத்துகின்றனர்.

1) சாமத்தியசடங்கு சயெ்தல்

2) தாலி கட்டல்

3) ஐயரகைக் கொண்டு திருமணம், அந்திரட்டி, துடக்குக் கழித்தல், போன்ற
சடங்குகள்.

4) மணவறை மற்றும் ஆடம்பர வகைகளில் நிகழ்ச்சிகள்.

5) பிறந்ததின விழா பரிதாசுக் கொண்டாடல்.

6) பணம் பரிசுப் பொருட்களை கொடுத்தல், வாங்கல் (செய்கடன் செய்தல்;).

7) சாதிபார்த்தல்.

இவகைகள் தான் எமது கலாச்சாரம் என்று சொல்லப்படுபவை. இதனை விட பணம் கழிந்ததை
என்றால் அதனை வீட்டுக்குள் பிட்டு வதைத்து வளர்க்கும் கலாச்சாரம். இது தமிழ்
மக்களின் கலாச்சாரமா? நிச்சயமாக இல்லை.

சாமத்தியச் சடங்கு

சாமத்தியச் சடங்கு என்பது பல நூறு வருடங்களாகுக்கு முன்பு சமுதாயத்தில் மிகக்
குறைந்த மக்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒரு பணம் திருமணத்திற்கு தயார் என்ற நிலையை
அறிவிக்க செய்யப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியே சாமத்தியச் சடங்கு. இச் சடங்கு இப்
பணத்தை ஆண்டு திருமணம் செய்வதுடன் அப்பணத்தை அடையப் போட்டிகள்
வகைகப்படுவது உண்டு. அதில் வலிப்பவன் அப்பணத்தைக் கைபிடிப்பான். இன்று
அப்படி அல்ல. ஒரு பணம் பிப்பெய்தியவுடன் திருமணம் செய்வது இல்லை. பணம்
கடேபதும் இல்லை. ஆனால் இன்று இந்நிகழ்ச்சி செய்வது என்பது அப்பணத்தை
அவமானப்படுத்துவதுடன் அப்பணம் காட்சிக்கு வகைகப்படுகிறாள். அங்கு யாரும்
பணம் கடேபின் அங்கு கொலையை நடக்கும், என்ற இன்றைய நிலையில் இதனை ஏன்
செய்ய வேண்டும்? இங்கு இதனைச் செய்யும் பெற்றோர் பலர் தமது
மட்டும் பிக்கையுடன் கட்டிய அறியாமையையுடன், ஒரு பணம் சேர்க்கும் நிகழ்ச்சியாகவே
நடத்துகின்றனர். இன்று பணம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு பணம் பண்ணும் ஒரு
சந்தையாக இந்த சாமத்தியச் சடங்கு நிகழ்ச்சி மாறியுள்ளது.

ஐந்தாம் பருவம்

தாலிகட்டல், மற்றும் அதை ஓட்டிய சம்பிரதாயங்கள் அதன் உண்மையான நோக்கில் யாரும் செய்வதும் இல்லாததைப் பிடிப்பதும் இல்லை. தாலி என்பது உண்மையில் மஞ்சல், கொடி என்பது மஞ்சல் கயிறு என்பது ஒரு பாரம்பரியம். ஆனால் அதை இன்று நாம் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. ஆனால் தாலி, கொடி இன்று தங்கமாக மாறிவிடுகின்றது. இங்கு தாலி என்பது ஒரு பொருள், சந்தையாக அத்திருமணம் வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

தாலி என்பதும் அதன் மூன்று முடிச்சும் (தற்போது மூன்று முடிச்சு போட முடியாது என யாரும் கடைக்கவண்டாம்) ஆணின் அடிமையென்பதை நிறுவுவதேயாகும். ஆனால் யதார்த்தத்தில் இதை ஏற்கும் பெண்கள் கொள்கை அளவில் இதை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. மாறாக தாலி வண்டும் எனக் கொள்கும் பெண் அதன் உண்மையான அர்த்தத்தை அல்ல. தங்கத்தையே கொள்கின்றாள். இங்கு ஆண்கள் இத்தாலியை தங்கம் என்ற நோக்கு இருந்தாலும் பெண் தனது அடிமை என்ற நோக்கில் தான் தாலியைக் கட்டிகிறாள். ஒரு பெண் ஆணின் அடிமை என்ற நோக்கில் இதை ஏற்பது இன்று இல்லை. ஆனால் ஒரு ஆண் தனக்கு பெண் அடிமை என்ற நோக்கில் தான் இதை அணிவிக்கின்றான்.

இதையிட காலவிரலுக்கு மெட்டி அணியும் பழக்கம் என்பது ஒரு ஆணை நிமிர்ந்து பார்க்கக் கூடாது என்ற அர்த்தம் கொண்டது. எந்த நேரமும் தனது காலவிரலைப் பார்த்தபடியே இருக்க வேண்டும் என ஒரு பெண்ணைக் கொள்கின்றது. இதே நேரம் ஒரு முஸ்லீம் பெண் தனது முகத்துக்கு கறுப்புத் துணியைப் போடவது என்பது முன்னேற்றமானது. ஏனெனின் அப்பெண் அத்துணியின் கண வழியாக உலகைப் பக்கலாம். ஆனால் இந்து சமயப் பெண் உலகை பார்ப்பது குனிந்த நிலையில் விரல்களையே பார்க்க அனுமதிக்கின்றது. (இன்று இங்கு பெண்கள் அதைக் கண்டு பிடிப்பார்களா? இல்லை. இதைச் செல்லின் அங்க மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன.) உலகைப் பார்க்காத வகையில் காலவிரல்களைப் பார்க்கக் கொள்கும் இந்த அணிகலத்தை ஏன் தான் அணிய வேண்டும். இது ஒன்றும் கலாச்சாரம் இல்லை. சமீபநிகழ் மட்டுமே தலையைக் குனிந்தபடி மயேந்து செல்லும். ஆனால் ஏன் மனிதர்கள் இதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இது போன்று திருமணத்தில் உள்ள பல நடமாடும்புகள் செய்பவர்களுக்கே கலியாக உள்ள அதே நேரத்தில், அதைக் கலாச்சாரம் என்று கடைப்பிடிப்பவர்களாக உள்ளனர்.

ஐந்தாம் பருவம்

Written by பி.இரயாகரன்
Sunday, 03 June 2012 19:08 -

இது எவ்வளவு கற்பனையானது என புரிந்து கொள்ள முடியும். அத்துடன் ஒரு உயிர் எப்படி தோன்றியது. இதற்கு பார்பணிய வதேம் பிரமனின் வியர்வதைத் துளி இரண்டு மண்ணில் விழுந்தது எனவும் அதில் தான் மனிதன் உதித்தான் என வறே கற்பனை. கொஞ்சம் அறிவிருப்பின் இதன் கபடத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஐரோப்பிய சமீகத்தில் பணக்காரன் ஏழை என்ற வறேறுமனை உள்ளதே ஒழிய சாதி வறேறுமனை இல்லை. இங்கு மட்டும் இல்லாத ஒன்று எப்படி இந்தியச் சமீக அமைப்பில் உருவானது.

சாதி அடிப்படையில் எம் சக மனிதர்களை அடக்கி ஒடுக்கும் எம்மவர், வள்ளையன் அடிக் கும் போது மட்டும் நாசிகள் அடிக் கிறார்கள், ஒடுக்கிறார்கள் எனக் கத்துவது எந்தவகையில் நியாயம். சாதிஎன்பது தமிழ் மக்களின் கலாச்சாரம் அல்ல. அது பார்ப்பணிய ஆக்கிரமிப்புடன் எம்மீது திணித்தவகைகளே. பார்ப்பணிய சடங்குகள் அனைத்தும் எமது கலாச்சாரத்தொடர்ச்சியல்ல. ஆக்கிரமிப்பு செய்தவன் எம்மீது காலம் காலமாக திணித்து ஒடுக்கி ஆள்வதாகும். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் சாதி கட்டிய, சாதி கூறாதவர்களுக்கிடையில் பொருளாதார ரீதியில் வறேறுபாடு இல்லாத நிலை அவர்களதைத் தணித்து இனம் காண முடியாத நிலை உள்ளது. அவர்கள் எல்லோரும் போல் உள்ள மனிதர்களாகவே உள்ளனர். கடந்த எமது சமய சரித்திர வரலாறுகளில் வறேறுபாடு உண்டு என்ற கற்றுறுகள் இவ்விடத்தில் பெய்த்துப் பகைின்றன. சாதி கலாச்சாரம் அல்ல அதை எறியுங்கள்.

பணம் கொடுக்கலும் வாங்கலும் ஒரு நிகழ்ச்சியை சந்தையாக மாற்றி விடுகின்றன. ஒரு விழாவை சொந்த சந்தோசத்துக்காக கொண்டாடுவதற்குப் பதில், அதை வியாபாரமாக்கி, மாடு மாதிரி உழைத்த ஒவ்வறே சதத்தையுமே ஓரே நொடியில் தண்ணீராக மாற்றி விடுகின்றனர். உழைப்பின் கடுமையை, துன்பத்தைப் புரிய முடியாத மாடுகள் வணேட்டும் என்றால் இப்படி இருக்க முடியும். ஆனால் மனிதராக இப்படி பல ஆயிரம் ஐரோப்பிய

5 / 12

Written by பி.இரயாகரன்
Sunday, 03 June 2012 19:08 -

இங்குள்ளவர்கள் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்குள்ளவள்ளைப் பண்களை வசேயாகப் பார்க்கும் எம் கற்றுட்டுத் தனத்தை, மூட்டாள்தனத்தை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். இங்குள்ள பண்கள் வசேயாடுவதாக எமது நிலப் பிரபுத்துவ பண்ணைபிமை ஆணாதிக்க நோக்கில் இதனை காணும் போக்கு ஒரு புலம் பெயர்ந்த எமது சமீபக் கருத்தாக பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இது தவறு. உண்மையில் இங்குள்ள ஒவ்வொரு பண்ணையும் இச்சமீப அமைப்பில் ஒரு ஒழுக்க நெறியைக் கைக்கொள்கின்றனர். இது ஆணுக்கும் பொருந்தும். இங்கு ஒரு ஆண், பண விரும்பியவருடன் வாழும் உரிமை உள்ளதால் அது விபச்சாரமாகவோ, வசேதை தனமாகவோ இருப்பதில்லை. இது ஒரு மனிதனின் ஜனநாயக உரிமையாகும். வாழ்ந்து வரவும், மூடியாவிடில் பிரிவும், மீளபுதிய வாழ்வும் வாழ உரிமை உண்டு.

இங்கு பிறக்கும் குழந்தைகள் இந்நாட்டுக் குழந்தையாகவோ வாழத்தூபிக்கும். இன்று பற்றோர்கள் அவர்கள் மீதான கடும் கட்டுப்பாடுகள் இயல்பில் அக்குழந்தையை பற்றோரை விட்டு விலகுவதில் இட்டுச் செல்லும். நாடா திரும்பும் எண்ணம் இல்லாத 90 வீ தமானோர் ஏன்குழந்தைகளுக்கு எமது கலாச்சாரம் என்று நிலப் பிரபுத்துவ பிற்போக்குச் சிந்தனைகளை திணிக்க வேண்டும். அதற்காக மற்றவர்கள் திணிக்கலாம் என்பதல்ல. உங்கள் சந்ததி தாண்டி அடுத்த சந்ததி அதை அதுவும் ஒரு மதலாளித்துவ நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப் போவதில்லை. கலாச்சாரம் என்ற பெயரால் கைக்கொள்ளும் எல்லாப் பிற்போக்குத் தனத்தையும் கவிட்டு இங்குள்ள மூற்போக்கை பற்றுகக் கொள்ளவும் வேண்டும். இதுதான் நாம் நாடா திரும்பினாலும் சரி, இங்கு வாழ்ந்தாலும் ஒரு முன்னோக்கிய ஓரே பாதையாகும்.

1980 ஐக்கிய நாடுகள்

தசேவிடதுலைப் போராட்டத்தின் பல்வற்றோ நிகழ்வுகளுடன் 2 லட்சத்திற்கு மறேபட்ட தமிழ் மக்கள் பல்வற்றோ மறேகு நாடங்களில் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இதனை 1 லட்சத்திற்கு மறேபட்ட தமிழ் மக்கள் இந்தியாவில் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். மறேகு நாடங்களில் புலம் பெயர்ந்தோர்களில் 80 வீ தமானோர் யாழ்குடாநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் மத்திய மற்றும் மறேதட்டு வர்க்கப் பிரிவினராகவுள்ளனர். மறேகு நாடங்களில் புலம் பெயர்ந்தோரில் 98 வீ தமானோர் பொருளாதார அகதியாகவோ புலம் பெயர்ந்தவர்கள். இன்று மறேகு நாடங்களில் இருந்து திரும்பிச் செல்லல் என்பது 5வீ தம் அல்லது 10வீ தமாக மட்டுமே இருக்கும்.

அந்நிலையில் எம்மவர்கள் மறேகு நாடங்களில் கைக்கொள்ளும் கலாச்சாரப்பணை; என்பது பல கலேகக்ரியவையாக உள்ளது. எம் நாட்டில் பிற்போக்கு நிலப் பிரபுத்துவ கலாச்சாரப் பழக்க வழக்கத்துடன் ஒன்றிப்போன பார்ப்பன திணிப்புக் கலாச்சாரம் இன்றைது இங்கு அர்த்தம் அற்ற பல கலேகக்ரித்துகளை கலாச்சாரத்தின் பெயரால்

Written by பி.இரயாகரன்
Sunday, 03 June 2012 19:08 -

இந்நாடுகளுக்கு காலடி எடுத்து வைத்த, பின்தங்கிய சமீக பொருளாதார கலாச்சாரம்,
கொண்ட எம்மக்களை இச்சமீக அமைப்புகள் ஒருகணம் திகைக்க வைத்து
விடுகிறது. இங்கு வந்த எம்மவர்கள் இச்சமீகத்தின் முற்போக்கான அம்சங்களை
கற்றுக் கொள்வதற்கு பதில் தாங்களே சமீகம் பற்றி ஒரு கொச்சைத் தனமான பார்வையை
உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

தமிழ்; கலாச்சாரம் என்றால் என்ன? இக்களேவியை ஒரு தமிழரிடம் கேட்பின் விழியைப்
பிதுக்கியபடி அப்படி ஒன்று உண்டா என கேட்பார். அதவேளை கலாச்சாரம் என்ற
பெயரால் பல கலேகிக் கத்துக்களை தமிழர்கள் நடத்துகின்றனர்.

1) சாமத்தியசடங்கு சயெ்தல்

2) தாலி கட்டல்

3) ஐயரகைக் கொண்டு திருமணம், அந்திரட்டி, துடக்குக் கழித்தல், போன்ற
சடங்குகள்.

4) மணவறை மற்றும் ஆடம்பர வகைகளில் நிகழ்ச்சிகள்.

5) பிறந்ததின் விழா பரிதாசுக் கொண்டாடல்.

6) பணம் பரிசுப் பொருட்களை கொடுத்துத், வாங்கல் (செய்கடன் செய்தல்;).

7) சாதிபார்த்தல்.

இவர்கள் தான் எமது கலாச்சாரம் என்று சொல்லப்படுபவன். இதன் விட பண்ணை கழிந்ததை என்றால் அதன் வீட்டுக்குள் பிடிபி வதைத்து வளர்க்கும் கலாச்சாரம். இது தமிழ் மக்களின் கலாச்சாரமா? நிச்சயமாக இல்லை.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்

சாமத்தியச் சடங்கு என்பது பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு சமுதாயத்தில் மிகக் குறைந்த மக்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒரு பண்ணை திருமணத்திற்கு தயார் என்ற நிலையை அறிவிக்க செய்யப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியே சாமத்தியச் சடங்கு. இச் சடங்கு இப்பண்ணை ஆண்டு திருமணம் செய்வதுடன் அப்பண்ணை அடையப் போட்டிகள் வகைகப்படுவது உண்டு. அதில் விலைபவன் அப்பண்ணைக் கைபிடிப்பான். இன்று அப்படி அல்ல. ஒரு பண்ணை பிப்பெய்தியவுடன் திருமணம் செய்வது இல்லை. பண்ணை கடைப்தும் இல்லை. ஆனால் இன்று இந்நிகழ்ச்சி செய்வது என்பது அப்பண்ணை அவமானப்படுத்துவதுடன் அப்பண்ணை காட்சிக்கு வகைகப்படுகிறான். அங்கு யாரும் பண்ணை கடைபின் அங்கு கொலையே நடக்கும், என்ற இன்றைய நிலையில் இதன் ஏன் செய்ய வேண்டும்? இங்கு இதன் செய்யும் பெற்றோர் பலர் தமது மட்டும் பிக்கையுடன் கட்டிய அறியாமையையுடன், ஒரு பணம் சேர்க்கும் நிகழ்ச்சியாகவே நடத்துகின்றனர். இன்று பண்ணை விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு பணம் பண்ணும் ஒரு சந்தையாக இந்த சாமத்திய சடங்கு நிகழ்ச்சி மாறியுள்ளது.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்

தாலிகட்டல், மற்றும் அதன் ஓட்டிய சம்பிரதாயங்கள் அதன் உண்மையான நோக்கில் யாரும் செய்வதும் இல்லை கடைப்பிடிப்பதும் இல்லை. தாலி என்பது உண்மையில் மஞ்சல், கொடி என்பது மஞ்சல் கயிறு என்பது ஒரு பாரம்பரியம். ஆனால் அதன் இன்று நாம் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. ஆனால் தாலி, கொடி இன்று தங்கமாக மாறிவிடுகின்றது. இங்கு தாலி என்பது ஒரு பொருள், சந்தையாக அத்திருமணம் வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

தாலி என்பதும் அதன் மீண்டும் முடிச்சும் (தற்போது மீண்டும் முடிச்சு போட முடியாது

Written by பி.இரயாகரன்
Sunday, 03 June 2012 19:08 -

என யாரும் கடைக்கவணைடாம்) ஆணின் அபிமனைபெண் என்பதை நிறுவுவதேயாகும். ஆனால் யதார்த்தத்தில் இதனை ஏற்கும் பெண்கள் கொள்கை அளவில் இதனை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. மாறாக தாலி வணைடும் எனக் கோரும் பெண் அதன் உண்மையான அர்த்தத்தை அல்ல. தங்கத்தையே கோருகின்றாள். இங்கு ஆண்கள் இத்தாலியை தங்கம் என்ற நோக்கு இருந்தாலும் பெண் தனது அபிமனை என்ற நோக்கில் தான் தாலியைக் கட்டுகிறாள். ஒரு பெண் ஆணின் அபிமனை என்ற நோக்கில் இதனை ஏற்பது இன்று இல்லை. ஆனால் ஒரு ஆண் தனக்கு பெண் அபிமனை என்ற நோக்கில் தான் இதனை அணிவிக்கின்றான்.

இதனைவிட காலவிரலுக்கு மெட்டி அணியும் பழக்கம் என்பது ஒரு ஆணை நிமிர்ந்து பார்க்கக் கூடாது என்ற அர்த்தம் கொண்டது. எந்த நேரமும் தனது காலவிரலைப் பார்த்தபடியே இருக்க வேண்டும் என ஒரு பெண்ணைக் கோருகின்றது. இதே நேரம் ஒரு முஸ்லீம் பெண் தனது முகத்துக்குக் கறுப்புத் துணியைப் போடவது என்பது முன்னேற்றமானது. ஏனெனின் அப்பெண் அத்துணியின் கண் வழியாக உலகைப் பார்க்கலாம். ஆனால் இந்து சமயப் பெண் உலகைப் பார்ப்பது கூனிந்த நிலையில் விரல்களையே பார்க்க அனுமதிக்கின்றது. (இன்று இங்கு பெண்கள் அதைக் கண்டு பிடிப்பார்களா? இல்லை. இதனைச் செல்லின் அங்க மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன.) உலகைப் பார்க்காத வகையில் காலவிரல்களைப் பார்க்கக் கோரும் இந்த அணிகலத்தை ஏன் தான் அணிய வேண்டும். இது ஒன்றும் கலாச்சாரம் இல்லை. சமீபமாக மட்டுமே தலையைக் கூனிந்தபடி மயேந்து செல்லும். ஆனால் ஏன் மனிதர்கள் இதனைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இது போன்று திருமணத்தில் உள்ள பல நடமாற்றங்கள் செய்பவர்களுக்கே கேலியாக உள்ள அதே நேரத்தில், அதைக் கலாச்சாரம் என்று கடைப்பிடிப்பவர்களாக உள்ளனர்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்

சாதிபார்த்தல் என்பது எமது கலாச்சாரம் என எம்மவர்கள் நின்கைக்கின்றனர். சாதி எப்படி உருவாகியது. கடந்த 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சாதியே இருக்கவில்லை. இந்தியாவில் ஆரியரனா பார்ப்பனர்கள் இந்திய மக்கள் மீதும், அதன் கலாச்சாரத்தின் மீதும் ஆளுமை பெற்ற போது சாதிகள் உருவாக் கப்பட்டன. சாதி என்பது இந்தியா, அதனைச் சூற்றிய நாடுகளுக்கு மட்டும் ஒரு படைப்பா என நிங்கள் யாரும் இதுவரை இறவைவிடம் கடைபிடிந்தால் அதன் உண்மை புரிந்திருக்கும். வதேம் என்ற ஒன்றை உருவாக்கிய பார்ப்பனர்கள் தான் அங்கு சாதிக் கும் விளக்கம் கொடுத்தனர். பார்ப்பான் பிரமனின் தலையிலும், பள்ளர், பறையர் பிரமனின் காலிலும் பிறந்ததாக விளக்கம். வதேம் பிரமனின் 4 இடத்தில் பிறந்தவர்களை வவேவ்ஹே சாதிப் பிரிவினர் என்கின்றது.

இது எவ்வளவு கற்பனையானது என புரிந்து கொள்ள முடியும். அத்துடன் ஒரு உயிர் எப்படி தோன்றியது. இதற்கு பார்பணிய வதேம் பிரம்மனின் வியர்வதைத் துளி இரண்டு

Written by பி.இரயாகரன்
Sunday, 03 June 2012 19:08 -

மண்ணில் விழுந்தது எனவும் அதில் தான் மனிதன் உதித்தான் என வறோ கற்பனை. கொஞ்சம் அறிவிறுப்பின் இதன் கபடத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஐரோப்பிய சமீகத்தில் பணக்காரன் ஏழை என்ற வற்றுமனை உள்ளதே ஒழிய சாதி வற்றுமனை இல்லை. இங்கு மட்டும் இல்லாத ஒன்று எப்படி இந்தியச் சமீக அமைப்பில் உருவானது.

சாதி அடிப்படையில் எம் சக மனிதர்களான அடக்கி ஓடுக்கும் எம்மவர், வள்ளையன் அடக்கிக்கும் போது மட்டும் நாசிகள் அடக்கிறார்கள், ஓடுக்கிறார்கள் எனக் கத்துவது எந்தவகையில் நியாயம். சாதிஎன்பது தமிழ் மக்களின் கலாச்சாரம் அல்ல. அது பாரப்பணிய ஆக்கிரமிப்புடன் எம்மீது திணித்தவகைகளே. பாரப்பணிய சடங்குகள் அனைத்தும் எமது கலாச்சாரத்தொடர்ச்சியல்ல. ஆக்கிரமிப்பு செய்தவன் எம்மீது காலம் காலமாக திணித்து ஓடுக்கி ஆள்வதாகும். புலம் பெயர்ந்த நாட்களில் சாதி கட்டிய, சாதி கூறாதவர்களுக்கிடையில் பொருளாதார ரீதியில் வற்றுபாடு இல்லாத நிலை அவர்களதைத் தணித்து இனம் காண முடியாத நிலை உள்ளது. அவர்கள் எல்லோரும் போல் உள்ள மனிதர்களாகவே உள்ளனர். கடந்த எமது சமய சரித்திர வரலாறுகளில் வற்றுபாடு உண்டு என்ற கூற்றுகள் இவ்விடத்தில் பெய்த்துப் பகைின்றன. சாதி கலாச்சாரம் அல்ல அதை எறியுங்கள்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை

பணம் கொடுக்கலும் வாங்கலும் ஒரு நிகழ்ச்சியை சந்தையாக மாற்றி விடுகின்றன. ஒரு விழாவை சொந்த சந்தோசத்துக்காக கொண்டாடுவதற்குப் பதில், அதை வியாபாரமாக்கி, மாடு மாதிரி உழைத்த ஓவ்வீரே சத்தத்தையும் ஓரே நொடியில் தண்ணீராக மாற்றி விடுகின்றனர். உழைப்பின் கடுமையை, துன்பத்தைப் புரிய முடியாத மாடுகள் வண்டும் என்றால் இப்படி இருக்க முடியும். ஆனால் மனிதராக இப்படி பல ஆயிரம் ஐரோப்பிய நாணயத்தை ஓரே நொடியில் எந்தப் பிரயோசனத்தையும் பெற்றுத் தராத நிகழ்ச்சிகளில் செலவிடுகின்றனர். இதனை ஊக்கிவிக்கவோ சில புரோக்கர்கள், கொள்ளை அடிப்போர், பஞ்சாரிகள் என எல்லோரும் கடத்திறந்து வதைத்துள்ளனர். இவர்கள் 8 மணிநேரம் உழைக்க முடியாத பணிகளாக உள்ள அதே நேரம் ஓரே நொடியில் சில வருடம் மாடாக உழைத்த பணத்தை சுருட்டிச் செல்கின்றனர். சடங்கு பண்பாடு, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் என்ற பெயரில் பணம் பண்ணும் இந்நிகழ்ச்சிகள் அர்த்தமற்றவை. பணத்தை கொடுத்துத் வாங்கல் என்று ஒரு நிகழ்ச்சியின் சந்தோசத்தையே வியாபாரமாக்கி, பணம் பண்ணும் இந்நிகழ்ச்சிகளை கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

அடுத்து எம்மவர்கள் மறேக நாட்களில் இருப்பின் ஓரே ஒரு விடயம் மட்டும் மிகுந்த கட்டுப்பாடாகவும், கவனத்துடனும் உள்ளனர். அதாவது இங்கு பிறக்கும் குழந்தை அதுவும் பண்குழந்தை என்றால் அப்பண்குழந்தையின் கற்பகைக்காக படாதபாடுபடுகின்றனர். இதுவே இவர்களை நாட்டாக்குப் போக வண்டும் என பெயரளவில் செல்ல வகைகின்றது. ஒரு பண்ணைக்கு கற்பு உண்டு என்றும், அது ஒரு

Written by பி.இரயாகரன்
Sunday, 03 June 2012 19:08 -

ஆணுக்குமட்டும் சந்தமானது என்ற ஆணாதிக் கக் கண்ணோட்டம் இங்கு பிறக்கும் பண்குழந்தைகளை மனநோய்க்கு இட்டும் சல்கின்றது.

ஓர் ஆணும் பண்ணும் தாம் விரும்பி வாழ உரிமை உள்ள அதே நேரம் பிரிந்து சல்லவும் உரிமையுண்டு. ஓர் ஆண் அல்லது பண் தாம் விரும்பியவருடன் வாழும் உரிமை மறுக்கும் எம் சமீகம் ஓர் ஆணுடன் தான் ஓர் பண் வாழ்நாள் முழுவதும் எவ்வளவு பலாத் காரம் இருந்தாலும் வாழ்வனேண்டும் எனக் கோருகின்றனர். இது ஆணுக்கு விதிவிலக்கம் கிட. ஓர் பண் தன் வாழ்வதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையை இச்சமீகம் வழங்க மறுக்கின்றது. பண் ஓர் மனிதப் பிறவியாகவோ மதிக்கப்படவதில்லை. இந்தவகையில் புலம் பெயர்ந்த எமது பெற்றோர் பண் குழந்தைகள் மீது திணிக்கும் இம் முயற்சி பலத்த பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

பண்குழந்தை இங்கு பாடசாலைக்கு சல்லும் போது இச்சமீகக் கலாச்சாரத்தையே பெற்றுக் கொள்கின்றது. இங்குள்ள மூற்போக்கு மற்றும் ஏகாதிபத்திய சீரழிவுக் கலாச்சாரத்தையும் பெறுகின்றது. ஓர் சில பெற்றோர் இதனைக் கண்டு சகித்துக் கொள்ள முடியாத நிலைக்கு வருகின்றனர். தமது பிற்போக்கு நிலையில் நின்று அக்குழந்தை பெறும் மூற்போக்கு மற்றும் சீரழிவுக் கலாச்சாரத்தை எதிர் கொண்டு பண் அடிமை நிலப் பிரபுத்துவ கலாச்சார வழிகளில் தீர்வதைத் திணிக்கின்றனர். இது அக்குழந்தையை மலேம் சீரழிவுக் கலாச்சாரத்தை நோக்கி நகர்த்துகின்றது. மூதலில் பெற்றோர்கள் எமது நிலப் பிரபுத்துவ பண் அடிமை கருத்தில் உள்ள பிற்போக்கை, அது கலாச்சாரம் என்ற நோக்கு நிலையில் இருந்து கவிடவனேண்டும். அதே நேரம் இங்குள்ள மூற்போக்கு அம்சங்களை ஏற்றுக் கொண்டு பிற்போக்கு அம்சங்களை விமர்சிக்க வனேண்டும். இதனை குழந்தைக்கும் பதிப்பியாக வழங்கப்படத்த வனேண்டும்.

இங்குள்ளவர்கள் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வனேண்டும். இங்குள்ள வள்ளைப் பண்களை வசேயாகப் பார்க்கும் எம் குறுட்டித் தனத்தை, முட்டாள்தனத்தை ஒழித்துக் கட்ட வனேண்டும். இங்குள்ள பண்கள் வசேயாடவதாக எமது நிலப் பிரபுத்துவ பண்ணாடிமை ஆணாதிக் கநோக்கில் இதனைக் காணும் போக்கு ஓர் புலம் பெயர்ந்த எமது சமீகக் கருத்தாக பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இது தவறு. உண்மையில் இங்குள்ள ஒவ்வோர் பண்ணும் இச்சமீக அமைப்பில் ஓர் ஒழுக்க நெறியைக் கைக்கொள்கின்றனர். இது ஆணுக்கும் பொருந்தும். இங்கு ஓர் ஆண், பண் விரும்பியவருடன் வாழும் உரிமை உள்ளதால் அது விபச்சாரமாகவோ, வசேதை தனமாகவோ இருப்பதில்லை. இது ஓர் மனிதனின் ஜனநாயக உரிமையாகும். வாழ்ந்து வருவும், முடியாவிடில் பிரிவும், மீள புதிய வாழ்வும் வாழ உரிமை உண்டு.

இங்கு பிறக்கும் குழந்தைகள் இந்நாட்டைக் குழந்தையாகவோ வாழ்த்துபிக்கும். இன்று

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 03 June 2012 19:08 -

பெற்றோர்கள் அவர்கள் மீ தான கடும் கட்டுப்பாடுகள் இயல்பில் அக்குழந்தையை பெற்றோரை விட்டு விலகுவதில் இட்டுச் செல்லும். நாடா திரும்பும் எண்ணம் இல்லாத 90 வீ தமானோர் ஏன் குழந்தைகளுக்கு எமது கலாச்சாரம் என்று நிலப்பிரபுத்துவ பிறப்போக்குச் சிந்தனைகளை திணிக்க வுண்டும். அதற்காக மற்றவர்கள் திணிக்கலாம் என்பதல்ல. உங்கள் சந்ததி தாண்டி அடுத்த சந்ததி அதை அதுவும் ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப் போவதில்லை. கலாச்சாரம் என்ற பெயரால் கைகொள்ளும் எல்லாப் பிறப்போக்குத் தனத்தையும் கைவிட்டு இங்குள்ள முற்போக்கை பெற்றுக் கொள்ளவும் வுண்டும். இதுதான் நாம் நாடா திரும்பினாலும் சரி, இங்கு வாழ்ந்தாலும் ஒரு முன்னோக்கிய ஓரே பாதையாகும்.

சுமகைள் -14 புரட்டாசி, ஐப்பசி 1995